

HÃY Ở LẠI TRONG THẦY NHƯ THẦY Ở LẠI TRONG CÁC CON

... **Thầy Gabriel Casas 39 tuổi** đang thụ huấn năm thứ hai thần học tại chủng viện Saint-Cyprien thuộc giáo phận Toulouse miền Nam nước Pháp. Xin nhường lời cho thầy kể lại lộ trình hoán cải, lãnh bí tích Rửa Tội và gia nhập chủng viện.

Tôi sinh ngày 21-11-1975 tại Maracaibo nằm về mạn Tây Bắc nước Vénézuéla. Tôi là anh trưởng của gia đình có 3 người con. Cha Mẹ tôi ly thân vào thời kỳ tôi còn nhỏ. Vào năm 14 tuổi, tôi cân nặng đến 130 ký. Sự kiện này khiến tôi bị mặc-cảm trở thành nhút nhát, khép kín, không có bạn bè và không bao giờ dám lộ mặt ra khỏi nhà. Thân mẫu tôi một mình dưỡng dục 3 đứa con gồm tôi, một em trai và một em gái. Từ ngày thân phụ bỏ rơi 4 mẹ con chúng tôi, thân mẫu phải vất vả ngược xuôi làm việc rất nhiều. Do đó tôi lớn lên với mối hận thù chồng chất trong trái tim dành cho thân phụ tôi. Thấy thế, mẹ tôi vô cùng lo lắng nên đưa tôi đi chữa trị nơi một bác sĩ chuyên khoa tâm lý. Cuộc chữa trị kéo dài vài năm

nhưng tôi vẫn còn nhút nhát và khổ sở.

Vào năm tôi 17 tuổi, vì thấy tình trạng rối loạn tâm lý đáng thương của tôi, một trong các giáo sư trung học mời tôi theo một khóa học giáo lý của phong trào Con Đường Tân Dự Tông. Vào thời kỳ ấy tôi chưa được rửa tội và mang đầy thành kiến đối với Giáo Hội Công Giáo. Nhưng bởi vì tôi quá khốn khổ nên tôi làm theo lời khuyên của vị giáo sư. Nơi phong trào Con Đường Tân Dự Tông tôi ngỡ ngàng khám phá ra mình bước vào một cộng đoàn gồm toàn những người đơn sơ giản dị, hoàn toàn khác biệt nhau. Có người đã rửa tội. Có người chưa. Nhưng tất cả vui vẻ tiếp rước tôi, lắng nghe tôi và hỗ trợ tôi. Bầu khí huynh đệ thân thương này giúp tôi từ từ khám phá ra Giáo Hội Công Giáo và ơn gọi linh mục của tôi. Nó cũng cho phép tôi thoát ra khỏi chính mình. Chỉ vồn vện vào năm sau đó tôi chính thức xin rửa tội, lãnh các bí tích và gia nhập Giáo Hội Công Giáo duy nhất thánh thiện và tông truyền.

Thế rồi vào năm 24 tuổi, tôi bắt đầu khao khát tìm kiếm một lý tưởng. Với tư cách là tín hữu Công Giáo, tôi cảm thấy mình vẫn còn thiếu thốn một cái gì đó. Tiếp đến, tôi đặt tin tưởng nơi một lời khuyên dành riêng cho tôi trong phong trào. Lời này khuyến khích tôi tha thứ và giao hòa với thân phụ tôi. Mặc cho bao nỗi sợ hãi, mặc cho bao thù hận vẫn còn chất chứa đè nặng trong cõi lòng, tôi quyết định đến gặp thân phụ. Người sống không xa chúng tôi bao nhiêu. Gặp người, tôi ngỏ lời xin người tha thứ vì đã dồn ứ

không biết bao nhiêu là tư tưởng xấu về người. Tôi nói thẳng với người là tôi không thể yêu người như một người cha, bởi vì người đã không xử sự đúng với tư cách của một người cha. Nhưng lời nói cuối cùng của tôi chính là:

- Với sự trợ giúp của THIÊN CHÚA, giờ đây con có thể tha thứ cho Ba!

Sau biến cố tha thứ giao hòa với thân phụ, tôi đã lôi cuốn được toàn thể gia đình đi theo lộ trình hoán cải của tôi. Trước tiên tôi sung sướng chứng kiến cảnh thân mẫu tôi trở về với Giáo Hội Công Giáo, trở lại nhà thờ tham dự phụng vụ và lãnh các bí tích. Rồi đưa em trai và đưa em gái của tôi cũng bằng lòng xin rửa tội. Ngày hôm nay thì chúng tôi thường xuyên gặp thân phụ chúng tôi. Lộ trình hòa giải này - tôi xin thành thật thú nhận - là chúng tôi không thể nào thực hiện được, nếu không có sự trợ giúp của THIÊN CHÚA, được biểu lộ trong Giáo Hội của Người.

Sau khi kết thúc học trình và hành nghề một thời gian trong lãnh vực xí nghiệp với tư cách giám đốc các tài nguyên nhân bản, tôi bắt đầu lộ trình tìm hiểu ơn gọi linh mục.

Khi đến Pháp vào tháng 11 năm 2006 tôi bắt đầu học tiếng Pháp và hoàn thành một năm dự-cao-học. Sau đó khi học xong năm thứ nhất của chu kỳ đầu tiên nơi chủng viện Toulon, tôi được gởi đi thực tập mục vụ tại các giáo phận Bayonne, Lescar và Oloron. Hai năm sau tôi trở lại chủng viện để hoàn tất chu kỳ học tập đầu tiên. Tháng 9 năm 2012 tôi đến tổng giáo phận Albi để tiếp tục học trình chu kỳ thứ hai nơi chủng viện Saint-Cyprien ở Toulouse để tiến đến thiên chức linh mục. Muôn vàn cảm tạ hồng ân bao la của THIÊN CHÚA nhân lành.

... Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Thầy là cây nho thật, và CHA Thầy là người trồng nho. Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Người chặt đi; còn cành nào sinh hoa trái, thì Người cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn. Anh em được thanh sạch rồi nhờ Lời Thầy đã nói với anh em. Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy. Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được. Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu anh em ở lại trong Thầy và Lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin, anh em sẽ được như ý. Điều làm CHÚA CHA được tôn vinh chính là: Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy" (Gioan 15,1-8).

("Église d'Albi", Bulletin bimensuel diocésain des catholiques du Tarn, No 2, 22 Janvier 2014, 141ère année, trang 8)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt